

ALERTA

20 CTS.

Redacción y Administración: Centro Republicano Radical

Año I

Olot 8 Agosto 1931

N.º 8

obreros, gobierno, empresa

el conflicto de la telefónica

Lamentamos hallarnos en un periodo de agitación social, con la concatenación de conflictos que surgen a diario.

Aviva nuestro espíritu obrerista, nuestra inclinación hacia el proletario, tan fuertemente unido al Partido Radical, enemigo del privilegio y dique de contención ante la soberbia del privilegiado.

Sigue su curso, su lamentable curso, la huelga de los empleados en teléfonos, por intransigencia de una poderosa empresa extranjera monopolizadora de la soberbia y la testadurez. Obreros y empresa, llevando cada cual el agua a su molino, inundan con referencias oficiosas las columnas de la Prensa periódica, mientras el público sufre el quebranto moral y material que implican las deficiencias de un servicio público.

La empresa nos anuncia cada día la normalidad. Nosotros, ni la tocamos ni la vemos, en este conflicto de gran extensión y de no menor intensidad, que afecta a España entera con derivaciones en el exterior.

Debe reconocer la compañía Telefónica, que el obrero, amén del imperativo de sus necesidades, siente el espolio de su dignidad y la conciencia del propio valer.

Tenga en cuenta la Compañía, lo temible que resulta la confabulación de los débiles, la resistencia organizada, de los que saben sufrir a tiempo para plantarse con oportunidad.

Desbordante de razón, ha puesto el obrero a prueba su aguante y sus ganas de entenderse, de ser oído, desarrollando la huelga a plena luz, en discusión pública y en animadas reuniones de la colectividad en paro. Bien hacen quienes propa-

gan la resistencia y la continuación del paro, arma legal en el régimen de libertad que hoy vivimos todos.

Insensata se nos antoja la violencia y sospechosos quienes la predicán, para descrédito injusto de la organización, colocada en situación de resistir y de vencer. Es la razón, inseparable compañera del trabajador, y debe guardar buen cuidado en no perderla.

Una triste experiencia, nos prohíbe atribuir a los huelguistas los actos de «sabotaje», porque es viejo el aforismo jurídico de poder descubrir un hecho, buscando a quien aprovecha.

Suponemos que la intervención decisiva del Gobierno no se hará esperar, en este asunto complejo, de tantos hilos en maraña, que no puede morir por consunción.

Sentimos el desamparo en que cierta Prensa mantiene a los huelguistas, cuya oportunidad no hemos de discutir. Han sido demasiado sinceros al decidir el paro, mientras funcionan casi normalmente los aparatos telefónicos de la Generalidad.

No dudamos de que el Gobierno de la República, desposeído de actitudes coactivas, sabrá imponer su acción tutelar en este pleito que ya peca de viejo.

Y no creemos en los inoportunos rehenes de Gobernación, ligereza del señor Maura, impracticable en un régimen de libertad. No creemos en los palos de ciego en un ambiente de luz.

Pero estos anuncios, aún sin propósitos de realización, tienen mucho de inconveniencia y de temeridad.

El señor Maura ha de pensar que la República no puede ni debe confiar a los fusiles de la fuerza pública la resolución de los conflictos planteados.

Por algo vivimos dentro de la República que es lo mismo que vivir dentro del derecho.

inconsciència encara

Els joves catalanistes d'«El Despertador» s'han enfadat. S'han enfadat perquè nosaltres vàrem tenir la flaqueza de fer uns comentaris a l'inviolable i delicada institució de «Palestra».

S'han enfadat, segons ells, perquè aparentment, el nostre comentari és un atac al catalanisme, però comencen per no dir quina classe de catalanisme.

S'han enfadat perquè aquest atac no ve de la dreta precisament, sinó d'una suposada extrema esquerra sense dir però, que ells naveguen entre l'una i l'altre cosa.

Mireu si s'han enfadat, que hi ha qui està disposat en sostenir una polèmica en públic per defensar a l'inmaculat nom de «Palestra».

Per fer veure a tothom que no són feixistes.

Que no és un monopoli de catalanisme.

Que no és la reminiscència d'un catolicisme rabiós, mal contingut, per dir-ho més gràficament.

Que no és una congregació de Lluïsos una mica desvergonyits.

Que no és una escola de ciutadania burgesa.

Que no és una fàbrica de reparacions ortogràfiques.

Per demostrar al fi, que únicament són catalanistes.

Això és tot el que pot dir-nos l'autor de l'article.

«A Joan Burgui, conscient», aquest personatge anònim que tots coneixem, botiguer, reaccionari, burgès, el qual es limita en dirigir les operacions polítiques del catalanisme local des de casa seva, sense que mai hagi tingut la suficient sinceritat per firmar, un tan sols, dels articles que ha vingut publicant en diversos periòdics locals.

Teniu raó en dir, distingit personatge, botiguer, que «els iniciadors de «Palestra» són gent de capacitat reconeguda fins en les esferes obreres més importants de les principals capitals catalanes». Poden preguntar-ho a En Joan Baptista Roca, un dels més característics personatges del carlisme

actual, concurrent assidu del Centre Jaumí del carrer Portaferrissa, refugi de pistolers tan cèlebres com el «Coix de Gràcia», el nom del qual no m'interesa recordar, mort a trets a Gràcia mateix a l'endemà d'haver-se proclamat la República a Barcelona.

Es natural doncs que aquesta gent, si volen i tot el Sr. A. Serra i Moret, dins un altre ordre de coses naturalment, la seva capacitat sigui reconeguda fins en les esferes obreres més importants.

Assabenteu-vos'en.

En quan a la meva suposada catalanofòbia, haig de dir-vos que sou vos qui mentiu estúpida-ment.

Nosaltres, amics Dr. Farling i l'espontani polemista anònim, botiguer, també ho som de catalanistes, però no formem part del monopoli.

El nostre catalanisme no l'hem demostrat creant tallers de reparacions ortogràfiques. L'hem demostrat al carrer, amb la policia, amb una eina a la mà, amb les interrogacions del jutge militar, amb el dolor de les ferides sagnants. Amb tot això però, nosaltres defensavem una Catalunya lliure, essencialment lliure, una Catalunya proletària, una Catalunya revolucionària.

I, aleshores, vosaltres, alguns de vosaltres, amics meus de «Palestra» col·laboraveu, amb uns versets angelicals plens d'amor de fè i de pàtria, a la pàgina setmanal «Esplais Literaris» editada pel suculent setmanari local «El Deber».

Si no som catalanistes a la nostra manera, és precisament per haver-ho estat essencialment de l'altre.

Actualment, en el nostre programa hi hem afegit quelcom que no es oportú indicar, i menys en aquestes pàgines, però, que poden molt bé endevinar.

Amics de «Palestra», distingit polemista botiguer, rés més.

JOAN BURGUI.

El nostre impressor li fou materialment impossible compondre el número d'ALERTA, per tant deixà de sortir la setmana passada.

des de sant esteve de bas

fets al natural

Els veïns de aquest poble quedarem admirats i sorpresos de que En Dou, banquer i resident a Olot vingué a ací, acompanyat, per anar a votar en el dia de la elecció per a diputats a Corts, quant els homes que no han faltat a ningú no necessiten qu'els acompanyin.

Tal volta ho efectuà aixís, per por de que se l'hi apliqués una *toma de xarop de bastó*.

Aquest fet ens demostra que encara es necessiten *gorras de cop i biberons*.

Ara ens expliquem, també, per què va de braçet amb el *manco*; es per poguer tenir vot i domicili ací, ja que de tenir-lo a Olot, com l'hi correspon, l'hi aplicarien la llei i no podria coaccionar als seus masovers i quarteraires i als de la procura que té; ni podria fer campanya en contra les *esquerres* per por, tal volta, de que se l'hi apoderin dels caudals que guarda dels altres, en el banc, o de que donguin lliçons a dits masovers per què els deixi menjar una mica més.

Sàpiga, doncs, que si soms *esquerrans* es per què en dit costat hi tenim alguna cosa molt preuada que ens fa tenir misericòrdia i compassió per certs *dretans* que no volen reconèixer l'igualtat, ni respectar la consciència, i de què els temps han canviat, en benefici dels que treballen molt i no poden menjar.

Per tot això, alguns esquerrans del poble preguen cotidianament a la Verge que té a sa casa pairal per què l'il·lumini i se compadèixi de tots els masovers a fi de que puguin viure com a veritaders cristians i puguin votar amb complerta llibertat, deixant d'aqueixa manera, d'ésser amo i senyor per convertir-se en noble protector de els que estan al seu comando.

Nosaltres confiem que ho farà, de lo contrari creurem que te el costat esquerra atrofiat i hau-

rem d'estar *Ojo Alerta...* per dir-li, entre altres coses..., que tenim una paraula honrada.

jja n'hi ha prou!

Pocs dies avans de la elecció de Diputats a Corts va arribar al poble un *auto* del que baixaren alguns senyors vestits democràticament, però de port aristòcrat que es dirigiren a visità a algunes cases de posició humil.

El poble va alegrar-se creient que eran uns evangelistes catòlics que se dedicaven a socorrer necessitats. Desgraciadament no va ésser cert. Es tractava de vots. Era el Dipositari del Exm. Ajuntament d'Olot, Sr. Trincheria, i apoderat del Marquès de Galtero qui posseeix un vast patrimoni en el nostre poble.

No va tenir-ne prou de demanar personalment el vot, o va cansar-se aviat, que el dissabte, el seu procurador petit que viu ací passava candidatures, per ordre de l'amo, a tots els masovers y veïners, tant si eren petits com grossos, oblidant-se de dir que ja tenien l'anyada pagada per l'imposició que se els hi feia.

Com sigui que aquest senyor apoderat no acredita gaire al veritable *amo* de les mentades finques i no deu estar enterat de que falta a la llei, a més de forçar la consciència, seria necessari, que el Exm. Ajuntament d'Olot l'autoritzés a fallar en el seu destí per poguer anar a una Escola, junt amb En Dou i demés companyia per què aprenguessin el que es Civisme, Ciutadania, Llibertat de Consciència, etc. etc.

En cas que el Exm. Ajuntament no pugui atendre a l'esmentat funcionari, fins que vinguin noves eleccions, procurarem fer una recapta per comprar els llibres que tractin de dites matèries i els hi regalarem.

Tot ho farem, de molt bona gana, mentres els Srs. Trincheria i C.^a no se retrafin ells mateixos davant del poble.

Estaràn contents aixís? Nosaltres, si.

UN DEL POBLE.

teatre principal

companyia vila-davi

El Diumenge dia 26 del passat Juliol la companyia Vila-Davi del Teatre Català Romea, actuà en aquest teatre posant en escena la comèdia d'Avelí Artís «La roda de la fortuna».

Aquesta temporada, fins ara al menys, no hem pas tingut la sort de poguer veure representat cap obra digne d'ésser tinguda en consideració, la qual cosa ens demostra que la temporada passada no fou pas benigne pels autors de Teatre Català.

La «Roda de la fortuna» de Avelí Artís, es

l'eterna cançó de l'enfadós del nostre teatre. Poca habilitat en el diàleg, els personatges de sempre i l'assumpte, un dels més vulgaritzats, desenrotllat molt deficientment.

En la representació es distingí alguns moments la Maria Vila. Amb obres d'aquesta categoria és molt difícil reeixir en la representació.

De presentació, lamentable, la qual cosa ja és una característica més del nostre teatre.

El públic va rebre l'obra molt fredament i si aplaudí fou únicament per simpatia a la Companyia del Teatre Català Romea.

cinema

Va projectar-se en el Principal el film «Siberia», el qual fou anunciat temps ha a l'Ideal-Park i prohibida la seva reproducció pel Govern de la Dictadura.

Això va fer que desvetllés poc o molt interès, sobre tot, tractant-se d'un assumpte, el qual, obria l'esperança de veure interpretada la vida interna de Siberia amb el marc indigne dels desterrats polítics en aquelles terres d'opresió.

El film decepcionà per complert. Cal que el públic es posi a l'aguait i desconfi-hi d'aquestes produccions, l'objecte de les quals no és altre que el de desprestigiar la revolució russa, obra digna del capitalisme nord-americà i d'una eficàcia indiscutible per la seva part.

Són moltes les pel·lícules americanes llençades al mercat amb aquest fi, anunciades pomposament amb tòpics enlluernats per sorprendre la bona fé dels bons aficionats al cinema.

En aquets cassos, cal que el públic sàpiga reaccionar, protestant d'aquesta enganyifa, si voleu natural, del capitalisme americà, per ridiculitzar tot allò que pot posar en perill el seu egoisme.

Recomanem a l'empresa del Teatre Principal,

si és que té el desig de fer la pau que procuri representar en aquest local els films «Tempestad en Asia» «El crucero Potemkin» o l'última producció russa «El expreso azul» filmat al Saló Catalunya de Barcelona.

La pel·lícula de dibuixos sonora «Mickey maquinista» fou el millor del programa.

ideal park

El film «El precio de la gloria» interpretat per Victor Mc Laglen, Edmund Lowe, Dolores del Rio, Ted Mc Namara, Sammy Cohen i Barry Norton, talment com diu el programa, és una producció extraordinària que difícilment pot oblidar-se. Es necessari fer constar però, que aquest film consta de dotze parts.

«Fronteras del Cielo», varietat natural en una part, fou extraordinàriament interessant.

T. V.

Per manca d'espai no podem publicar el comentari del programa de diumenge passat.

Els representants de la coalició d'esquerres d'aquesta comarca, segons unes fulles passades el divendres dia 31 del mes passat, es composta solament pels elements de «Concentració Republicana» i el Casal Català.

El «Centro Republicano Radical» contra la seva voluntat, ha sigut posat al marge d'aquesta coalició.

Es veu que no soms prou catalanistes.

Els en donem les gràcies.

“incultura”

L'Alcaldia ens recomana fem públic que l'Ajuntament lamenta vivament la prova d'incultura que demostra el fet de que hagin estat malesos alguns dels senyals indicadors de les fonts públiques suara posats en llocs convenients a l'objecte de que els estiuejants tinguin facilitats de trobar els

llocs més bells de la nostra contrada.

De l'alt esperit de ciutadania de tots, l'Alcaldia espera que, cassos com aquets no se repetiran, i que tothom, si es repetís això o coses semblants, denunciaran als autors de les malifetes a l'objecte de punir-los severament.

a l'aguait

Segons la premsa en pocs dies s'han suïcidat tres Guàrdies Civils.

Ho lamentem.

«El Despertador» de la setmana passada ens diu Reaccionaris disfressats.

A Olot es prepara un conflicte molt seriós.
No es pot passar de savis i catalanistes.
Els savis ho són de naixença.
Els catalanistes de última hora.
Durant la Dictadura continuaven conservan la categoria de savis.

Alguns però, varen deixar d'ésser catalanistes.
I, ara són els més exigents.
I, els més savis.

Extensa varietat de Perfums de Molineaux, Guerlain, Coty, Patou, Houbigant, D'Orsay etc.
Gran assortit de polvos, locions, cremes i tintures per cabell.

= PERFUMERIA LLACH =

La Perfumeria *chic*.
La Perfumeria de la distinció.
¡Compreu-hi avui mateix!

No hi ha manera de ploure.
Si interoguem als pagesos, alguns, us diran qu'es degut a la intensiva campanya empresa en contra de la religió.

En resum podem veure com sempre que *el clero en té la culpa*.

La sessió de l'Ajuntament del dimecres dia 29 del mes passat va desvetllar entre el públic un viu interès.

El regidor Sr. Aubert, d'una manera enèrgica i acertada va parlar de la revisió de càrrecs.

I, les males llengües pronostiquen a favor de tres candidats.

Una vertadera coalició zoològica.
NIS DE CAGA MUXA — FACTOTUM — MUT I MUT.

Que mal pensat és el poble.

CAMISERIA PUJOLAR. Clivillers, 23. Per la festa major gran assortit de camises blanques i de color, corbates, mitjons, carteres i moneders per senyor, etc.

El Rector de Juanetes carrega els neulers al barber del poble en motiu d'unes paraulotes que va dir-li «Alerta» i del resultat de les eleccions.

Aconsellem a l'esmentat Sr. Rector que és un perill una mica greu el de contrariar-se amb el barber del poble.

Pot justificar una distracció...

A la sessió municipal de l'altre setmana ens poguerem convèncer que un afany desmesurat de popularitat, posà en evidència fins on arriba la noblesa d'uns i l'esperit democràtic d'altres.

Després de les filípiques que foren pronunciades contra qui no podia defensar-se quedà palesat que la llibertat i la justícia estan en crisis agudíssima.

De *dictadors* tant n'hi ha a la dreta com a l'esquerra.

Quan sortiem de la sessió municipal, mentres hi havia qui, contra la lògica, estava satisfet, nosaltres baix, baixet dèiem:

La Santa Libertad
proclamo en alta voz,
y muera quien no piense
igual que pienso yo.

Continuant aquest mateix tema de la sessió municipal passada, hi ha qui diu que tot ha estat degut a una venjança de determinat industrial que per salvar una equivocació seva, han sofert moral i materialment els demés funcionaris.

Nosaltres diem que potser les cobardies que li porta el deixar diners al set per cent, fan que les seves equivocacions siguin tan freqüents.

Culots, visos, mitges de fil i seda, gran rebaixa de preus a la CAMISERIA PUJOLAR.

Dintre pocensem publicar algunes notes, a l'objecte de fer propaganda d'un nou *vocabulari*, que ja tenim a la nostra rotativa.

Segurament que sense dir-ho tothom coneixerà el seu autor.

No cal dir-ho jot-toch.

Si un empleat municipal comet una falta, pot castigar-se'l.

Si es cert el que ens han dit que n'hi ha un que deixa diners al set per cent.

Això no serà una falta en el càrrec, però és un delictes penat per les lleis i l'Ajuntament no pot tolerar que aquest subjecte continui ocupant el lloc que té.

CAMISERIA PUJOLAR. Sueters per a senyora en colors foscos; per senyoreta en colors clars i blancs des de 6'50 ptes.

El Plebiscit de l'Estatut firmaren 1291 dones sense que hi acudissin a fer-ho les que temps en-rera sortiren per la població a cercar-les amb motiu de la *guillada* d'aquell valent Cardenal que traspasà la frontera.

municipals

Aprovat en sessió del dia 28 de Juliol, el **PA-DRÓ DE L'ARBITRI PEL TRÀNSIT DE GOSSOS PER LA VIA PÚBLICA**, corresponent a l'any 1931, queda exposat al públic per a reclamacions durant el termini de quinze dies hàbils.

El que és fà públic, per a coneixement de tothom.

---

anuncio

Habiéndose sufrido un error al redactar el anuncio del Concurso para la adjudicación de la explotación de la Plaza de Toros de esta ciudad, que figura inserto en el Boletín Oficial de la provincia núm. 87 correspondiente al día 21 de Julio por medio del presente se rectifica el apartado A) de la Condición 3.ª, que dirá...

A) Celebrar cuando menos una corrida y otro espectáculo *taurino* por las Fiestas de Nuestra Señora del Tura, Patrona de la ciudad, en días que se fijen de común acuerdo entre el concesionario y la Comisión Municipal de festejos, debiendo ser la corrida cuando menos de seis novillos

que reúnan las condiciones del Reglamento de espectáculos taurinos y matadores novilleros conocidos en plazas de categoría semejante a la de OLOT.

LO QUE SE HACE PÚBLICO para conocimiento de aquellos a quienes pueda interesar.

Havent-se de celebrar el dia 20 del que som, el sorteig corresponent a l'any 1930, per a dotar amb **CENT LLIURES BARCELONESES** a una de les donzelles pobres d'aquesta Ciutat i parroquia, per a quan contregui matrimoni carnal o espiritual, en compliment del que disposà el difunt **DOCTOR EN BERNAT VILAR I BOLOS** en el seu testament del 30 d'Octubre de 1818, s'avisava a totes aquelles que desitgin utilitzar l'esmentat benefici, per a que compareguin a la Casa Comunal, des d'aquesta data fins el dia quinze d'aquest mes, on s'els enterarà de tots els requisits necessaris per a ésser inscriptes a la relació que deu formar-se.

Olot, primer d'Agost de 1931.

Antigua Tonelería

— DE —

Virgilio del Coso

Se construyen y arreglan
toda clase de envases

Especialidad en macetas
para plantas

Venta de bocoyes y
barriles

Empalme de Carreteras, 4 - OLOT

Recordau=vos

*La casa que té i ven més
PERSIANES és la de*

Josep Vives

*Magatzems d'esparteria i
palmeria :=: Fàbrica d'es-
combres :=: Novetats en
persianes de fantasia del
pais i extranger : Es pin-
ten i arreglen les usades*

Despatx: Amargura, 1

Magatzem: Olm, 8

~ OLOT ~

OLOTINS!

Al baixar a Figueres diri-
giu-se a cà La Teta, on per
menjar trobareu un servei
esmerat i econòmic.

Davant l' Agència
d' autos d' Olot
«cân Saraya»

Comerç de grans i vins de totes classes

— DE —

ESTEVE HOSTENCH TRASFÍ

Extens assortit de vins de
taula Dorats i Negres, en
calitats molt superiors i a
preus reduïdíssims.

Selectes vins de Xerez, Mà-
laga, Moscatells, Rancis i
altres. — Xampany garantit
de cava "Lincoln".

V ermouth Cinzano i Aperitlu "onja-Quina"
Magatzem i Despatx: carrer de Eirona, 8.-OLOT

BALDOMERO PUJOL

PINTOR DECORADOR

SAN RAFAEL, 11

OLOT

Magatzem de Novetats
CASA NYERA
DE
JOAN GUITART

La casa de les MODES

Sempre les darreres NOVETATS

Carrer de l'Aigua, 10

OLOT

CALÇATS ROVIRA

I LA CASA DE LES MITGES

Es la casa de les novelats,
la més important de la pro-
vincia i la que ven més barat

Actualment GRAN EXPOSICIÓ
DE

CALÇATS BLANCS

Les mes grans novelats en
MITGERIA, CULOTS I COMBINACIONS,
GUARDAPOLS, IMPERMEABLES
aixís com les mes grans
existències en

CABASSOS i devantals de HULE,
ARTICLES DE FUTBOL
sols les trobareu en aques-
tes cases.

GRANS REGALS

a tots els compradors

OLOT - Sant Esteve, 6 i 10 - OLOT

Telèfon 60